

Partea (părțile) din procedura penală principală

A.

cu participarea: Staatsanwaltschaft Offenburg

Dispozitivul

- 1) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care conferă serviciilor de poliție din statul membru interesat competența de a verifica identitatea oricărei persoane, într-o zonă de 30 de kilometri de la frontiera terestră a acestui stat membru cu alte state părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990, în scopul de a preveni sau de a opri intrarea sau șederea ilegală pe teritoriul statului membru respectiv sau de a preveni anumite infracțiuni care aduc atingere securității frontierei, independent de comportamentul persoanei în cauză și de existența unor împrejurări speciale, cu excepția cazului în care această reglementare prevede limitarea necesară a acestei competențe care să garanteze că exercitarea practică a acesteia nu are un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontiere, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.
- 2) Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 20 și 21 din Regulamentul nr. 562/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 610/2013, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite serviciilor de poliție ale statului membru respectiv să efectueze în trenurile sau în instalațiile feroviare ale acestui stat membru controale ale identității sau ale documentelor de trecere a frontierei ale oricărei persoane, precum și să oprească pentru o scurtă perioadă și să interogheze orice persoană în acest scop, în cazul în care controalele respective sunt întemeiate pe informații materiale sau pe experiența poliției de frontieră, cu condiția ca exercitarea controalelor menționate să fie supusă în dreptul național unor precizări și unor limite care să determine intensitatea, frecvența și selectivitatea controalelor respective, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 iunie 2017 – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-19/16 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Combaterea terorismului — Măsurile restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Închegarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor fizice și juridice incluse într-o listă întocmită de Comitetul pentru sancțiuni al Organizației Națiunilor Unite — Reincluderea numelor acestor persoane în lista care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 881/2002 după anularea includerii inițiale — Dispariția persoanei juridice în cursul procedurii — Capacitate procesuală]

(2017/C 277/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (reprezitanți: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezitanți: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci și J. Norris-Usher, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezitanți: G. Étienne, J.-P. Hix și H. Marcos Fraile, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Îi obligă pe domnii Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah și Taher Nasuf la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg

(Cauza C-20/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Venituri obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință — Metodă de exonerare cu rezervă de progresivitate în statul membru de reședință — Contribuții la asigurările de pensii și la asigurările de sănătate reținute din veniturile obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință — Deducerea acestor contribuții — Condiție privind lipsa unei legături directe cu veniturile scutite)

(2017/C 277/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamanți-recurenți: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Pârât-intimat: Finanzamt Offenburg

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru cum este cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un contribuabil care are reședința în acest stat membru, dar lucrează în administrația publică a unui alt stat membru nu poate deduce din baza de calcul al impozitului pe venit în statul membru de reședință contribuțiile la asigurările de pensii și la asigurările de sănătate reținute din salariul său în statul membru al locului de muncă, spre deosebire de contribuțiile comparabile plătite la sistemul de asigurări sociale al statului membru de reședință, în cazul în care, în temeiul convenției privind evitarea dublei impuneri încheiate între cele două state membre, salariul nu trebuie să fie impozitat în statul membru de reședință al lucrătorului și conduce numai la majorarea cotei de impozitare aplicabile celorlalte venituri.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 14 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-26/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (2) litera (a) — Condiții pentru scutirea unei livrări intracomunitare a unui mijloc de transport nou — Reședința cumpărătorului în statul membru de destinație — Înmatriculare provizorie în statul membru de destinație — Risc de fraudă fiscală — Buna-credință a vânzătorului — Obligație de diligență a vânzătorului]

(2017/C 277/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)